

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu

דרשו ד' ועוזו

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

גליון 2885

יום שלישי א' ניסן תשפ"ד
דף היומי בבלי: ב"מ מא | עמוד היומי: שבת כז: | קנין ירושלמי: תרומות צח
דף היומי בהלכה: ר"ז ב' - ג' .
מוסר: שם עולם - הנה על דבר' עד 'ועתה נדבר אודות'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: פרק ד' עד פרק ד' "בשני מדות הקב"ה נפרע על אחת"

"אם מתנהג בימים אלו כראוי, מסוגל הוא להשפיע לכל השנה התנהגות ראויה!"

ימי ניסן מסוגלים מאוד לתשובה!

לכל החודשים בדבר זה שאם מתנהג בימים אלו כראוי, מסוגל הוא להשפיע לכל השנה התנהגות ראויה עכ"ד.

וזהו שאמרו צדיקי הדורות, שימים אלו מסוגלים מאוד לתשובה, וכמו שפירשו "שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח" (פסחים ו.) דהיינו שצריך האדם לדרוש, לפשפש במעשיו ולהתכונן בתשובה לפסח.

ולא זו בלבד שצריך להתכונן לפסח, אלא אף ימים אלו בעצמם מסייעים לאדם לחזור בתשובה, וזמן זה מסוגל מאוד לכך וכדכתב בספר שם משמואל (ויקרא - שנת תרע"א) והא לך לשונו הטהור: "עשרה ימים אלו (-) ימים הראשונים של חודש ניסן) הם כנגד עשרת ימי תשובה, וכמו ששם הם עשרה עמקים היינו לבוא לעומק הלב יום אחר יום עד הנקודה הפנימית, כמו כן עשרה ימים אלו שנאמר (שמות יב, כא) "משכו ידכם מע"ז" - ובכלל ע"ז כל הרצונות שלא לה' המה - בכל יום ויום להשגיח היטב על יחוד המעשה לה', יום אחר יום עד הנקודה הפנימית שבלב, וזה היה עבודתם בעשרה ימים אלו" עכ"ל.

ומסיים השם משמואל - "וכן נשאר זה לדורות - ולעומת טהרת הלב ויחוד המעשה שבימים אלו, זוכין אח"כ להארה אלקית בימי הפסח" עכ"ד.

וגדולה מזו כתב הרה"ק רבי לייב'ל אייגר מלובלין ז"ע בספרו

מעלה יתירה לימים נשגבים אלו, כתב השלה"ק עה"פ (שמות יב, ב) "החודש הזה לכם ראש חדשים", וז"ל: "כלומר החודש כולו הוא ראש חדשים, כי כל יום ויום הוא כראש חודש" עכ"ל. וכן כתב הרה"ק בעל הבני יששכר בספרו אגרא דכלה (פר' פקודי ד"ה ביום החודש) בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זי"ע, שכל יום ויום משנים עשר הימים הללו (שמר"ח עד י"ב בו) מורה על חודש אחד מחודשי השנה הבאה, יום הראשון בו הוא כנגד חודש ניסן, השני הוא כנגד אייר וכן הלאה בשאר הימים. ומביא שהרה"ק החוזה מלובלין זי"ע, היה כותב ברוח קדשו בכל יום ויום מה יהיה בכל חודש "כנודע הדבר בפרסום לחבורתינו קודש", ובאותה השנה שנתבקש לשיבה של מעלה (בט' באב שנת תקע"ה) לא כתב רק עד חודש מנחם אב. [ובספר יגל יעקב להגה"צ רבי חיים יעקב גוטליב ממישקאלץ זי"ע (פר' צו) מביא בשם הרה"ק בעל האמרי יוסף מספינקא זי"ע שכתב החוזה כל מה שיהיה עד חודש אב באותה שנה, וסיים כתיבתו: "עד כאן טוב, מכאן ואילך כולו טוב"].

ליסוד זה הוסיף הרה"ק רבי מנחם מנדל מקאסוב בספרו אהבת שלום (פר' בא) דבר נפלא בדרך העבודה, דהנה בכל ר"ח אם הוא מנצלו כראוי אזי גם שאר החודש יהיה כתיקונו שהעיקר תלוי בהתחלה - דגופא בתר רישא גריר, וחודש ניסן ראשון הוא

“וכמו” כ בכל שנה ושנה מתעוררת בחינה זו, שהקב”ה מרחם על פליטת עמו בית ישראל ומוציאם מעבדות לחירות, וכל יהודי באיזה מצב שיהיה, יכול לצאת משערי טומאה שנקלע אליהם ולזכות לאור גדול” עכ”ד.

היוצא מדבריהם הק’ שזמן זה מסוגל לחרטה על העבר ולתקן כל מה שחטא, וקבלה - על העתיד כנ”ל, כמו שמתנהג בימים אלו, כך משפיע הוא על כל ימות השנה.

(אור לישרים)

תורת אמת שימי חודש ניסן גדולים יותר מימי אלול על אף שהם ימי רחמים ורצון, ומטעים זאת בהסבר נפלא, שכל המועדים קדושתן נובע מן התורה הקדושה, חג שבועות - עיקרה ניתקן משום שביום זה זכו לקבל התורה”ק, וכן שאר המועדים ניתנו לאחר מתן תורה, משא”כ לחג הפסח זכו בני ישראל במצרים בעת שהיו משוקעים במ”ט שערי טומאה, ואף שלא היו זכאים וראויים לצאת ממצרים ריחם עליהם השי”ת והוציאם מעבדות לחירות, ולפיכך גדולה ימי חג המצות טפי משאר המועדים כי אז זכו בני ישראל לחסד עליון שלא היו ראויים לכך.

תזכורת לנבחי דרשו

ביום ראשון כ”ה באדר ב’ זביום שישי ד’ בניסן פרשת תזריע

מבחן דף היומי קנין תורה מס’ 52: (שישי בלבד!)

הדף היומי: בבא מציעא טו. - מד:

קנין משניות: כלים כ”ד י”ב - כ”ו ד’

מבחן קנין חכמה מס’ 52:

תנא דבי אליהו רבה: תנא דבי אליהו רבה פרק ב’ עד סוף פרק ג’

מבחני הדף היומי בהלכה מס’ 26:

משנה ברורה: סימן רי”א עד סימן רי”ח

מוסר: שם עולם: פרק י”ח עד חתימת הספר “ועתה נבאר אודות”

דף הכולל מס’ 41: (ראשון בלבד!)

בבא מציעא קג. - קיח:

הבורת שם מבחן מס’ 19:

בבא מציעא סח: - עה.

קנין ירושלמי מבחן מס’ 17: (שישי בלבד!)

תרומות עג. - ק: [בדפוס וילנא: תרומות מא: “א”ר שמואל ב”ר יצחק” - נה:

”המיוחדים לאדם צריכים מחשבה”]

עמוד יומי מבחן מס’ 6:

שבת יד: - כט.

"על נסיעה כזו אינני מוכן לקחת כסף..." אמר הנהג. "די לי שזכיתי להסיע אדם גדול כזה!"

כל בניו ונכדיו של הנהג יצאו בני תורה יראים ושלמים, וכל זה כתוצאה ממפגש חד-פעמי עם החזו"א והגר"ח גריינימן...

מר בריק עשה מלאכתו נאמנה, והסיע את החזו"א ומלוויו מב"ב לחיפה וחזרה. אך ראה זה פלא, הוא לא הגיע אל אבי כדי לדרוש את התשלום שעליו סוכם. אבי התקשר אליו ושאל: "מדוע אינך בא לקבל את הכסף?...". אך מר בריק משיב לו: "על נסיעה כזו אינני מוכן לקחת כסף..."

כשאבי שאל אותו למה הוא מתכוון, אמר הנהג: "די לי שזכיתי להסיע אדם גדול כזה, אינני מוכן לקחת תמורה על כך!". "אבא לא הירפה ממנו", סיפר הקשיש, "ואמר לו שהוא מצידו מחויב לשלם את החוב עד הפרוטה האחרונה. אבל הנהג התעקש וסירב לקבל.

ברם, גם אבא התעקש. הרחרר הנהג כמה דקות. ולבסוף אמר כך: 'במשך כל הנסיעה שמעתי שהנוסעים הנכבדים מדברים אך ורק בדברי תורה, ולא העלו בשיחתם שום דבר מענייני העולם הזה. הבנתי מכך שהתורה היא דבר חשוב. ולכן אם ברצונך לשלם לי, תלמד איתי פעם בשבוע, מחצית השעה, והיה זה שכרי'.

אבא הסכים לכך בשמחה רבה, הם קבעו ללמוד מדי שבוע, וכמובן שהיה זה ללא תשלום. הנהג נהנה מאוד מהלימוד, ולאחר זמן ביקש מאבי שיוסיף לו עוד מחצית השעה. כמובן שאבא הסכים גם לכך. מר בריק החל להתקרב לתורה ולמצוות. עשה צעדים ראשונים בשמירת כשרות ושבת, עד שנעשה בעל תשובה גמור!

ממשיך הקשיש ומספר: "יכול אני להעיד שכל בניו ונכדיו של הנהג הוא יצאו בני תורה יראים ושלמים, הנוהרים בקלה כבחמורה!". וכל זה אירע כתוצאה ממפגש חד-פעמי שהיה לו עם החזו"א והגר"ח גריינימן...

הגר"ש יפרח, ראש ישיבת 'שערי תשובה וחיים', מביא בספרו 'מנחת שלום' שאחד מבניו של הגר"ח גריינימן זצ"ל סיפר לו, שבהיותו פעם בתפילת שחרית בבית הכנסת 'הליגמן', ניגש אליו לאחר התפילה יהודי שהגיע לגבורות, ושאל אותו האם הוא בנו של הגר"ח גריינימן. כשהשיב לו בחיוב, אמר לו הקשיש שהוא רוצה לספר לו מעשה הנוגע במקצת לאביו זצ"ל. וכך היה המעשה:

"שם המשפחה שלי הוא היינמן", אמר האיש, "אבי המנוח ייסד תלמוד תורה בחיפה. בהגיעי לגיל בר - מצוה נסע אבא לבני ברק כדי להזמין את מרן ה'חזו"א אש' זצ"ל לסעודת המצווה שנערכה לכבודי. כדי לחזק את ידי אבי שהקים ת"ת בעיר חיפה, שתושביה היו רחוקים בזמנו משמירת מצוות, הסכים החזו"א להגיע לאירוע.

בתקופה ההיא נחשבה נסיעה כזו לטרחה רבה, עד שאפילו נהגי מוניות סירבו לבצע למרות התשלום הגבוה שקיבלו על הנסיעה. אבא ז"ל נערך להשיג נהג-מונית שייאות לבצע את הנסיעה ולהביא את החזו"א לחיפה. לאחר מאמצים איתר נהג בשם 'בריק' שהסכים לנסוע מחיפה לבני ברק הלך ושוב. אבל כיון שהנהג ההוא לא היה אדם דתי, התנה עמו אבי שלא יגיע במכנסיים קצרים, ושיחבוש כיפה על ראשו. הוא אף הוסיף ואמר לו: "אם אין לך בגדים מתאימים, אני אקנה לך בגדים מכובדים וכיפה..."

הנהג אכן הופיע לנסיעה בצורה מכובדת, וכשהגיע לבית החזו"א בבני ברק, היו שם, מלבד החזו"א, גם הגר"ח גריינימן שהצטרף עמו לנסיעה, וגם הגר"ז רוטברג זצ"ל [ראש ישיבת 'בית מאיר'] שהוצרך אף הוא לנסוע לחיפה מסיבותיו - הוא. הנהג

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רחנית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

“אני לא יודע מה זה מטבח כשר” ענה המפקד. “אך יודע אני, כי “כשר” משמעותו לאכול פחות וממילא תהיו חלשים יותר...”

אם עד אותו יום סברתי שעל ידי קיום התורה אנו שומרים עליה, עתה, הסתבר לי, כי להיפך, התורה הקדושה היא השומרת עלינו!

ביקשנו מהמפקד מטבח כשר. “אני לא יודע מה זה מטבח כשר” ענה המפקד. “אך יודע אני, כי “כשר” משמעותו לאכול פחות וממילא תהיו חלשים יותר. אני מוכן להסכים לבקשתכם, אך בו ביום, שאחד מקבוצתכם יחלה ולא יוכל להופיע לעבודה, אסגור את המטבח”. הסכמנו, וכי ברירה היתה לנו? עשינו הכל כדי לשמור על

המטבח “שלנו”. בכל פעם שאחד מאיתנו חלה, הפעלנו את כל האמצעים כדי לחפות עליו ולסייע לו להגיע לעבודת הפרך, כדי שהמפקד העריץ לא ימצא, חלילה, עילה לסגור את המטבח. “יום אחד”, סיפר מר דויטש, “קרא מפקד המחנה למסדר את כל כלואי המחנה, והקריא בפנינו מכתב שקיבל מאת המפקדה העליונה, בו הוא מתבקש לחלק את דרי המחנה לשניים.

קבוצה אחת תלך לשדה הקרב, שם זקוקים לבשר תותחים, והקבוצה השנייה תתלווה אליו לעבודה בתוך העיר שאינה כרוכה בסכנת נפשות. “אתם”, הצביע עלינו המפקד, “באים איתי לתוך העיר. אני זקוק לבחורים חרוצים שכמותכם, שמעולם לא החסירו יום עבודה!”.

כך היה. למרבה הפלא, קבוצתנו כולה שרדה את אימי המלחמה, ואיש לא נהרג.

איני יודע חשבונות שמים, אך ראינו בעליל כיצד התורה היא שהגנה עלינו. אם עד אותו יום סברתי שעל ידי קיום התורה אנו שומרים עליה, עתה, הסתבר לי, כי להיפך, התורה הקדושה היא השומרת עלינו!

(גל' מאורות הדף היומי)

סיפור מרתק ומפעים נזדמן לשולחן המערכת. יהודי בשם מ. דויטש התגורר בפריז. כתבתו היוותה מוקד משיכה למשולחים שסובבו על פתחי הגבירים, והכל ידעו כי בביתו יתקבלו בסבר פנים יפות ובמתת יד רחבה. ויהי היום, ואל ביתו נכנס ראש ישיבה נכבד אשר מזה זמן רב קננה בלבו התחושה, כי מאחורי פעילות הצדקה הענפה, מסתיר מר דויטש מאורע מיוחד שעבר עליו, והוא ביקש לדעת האם אמנם יש דברים בגו.

אכן, הסתבר שבאמתחתו של מר דויטש שעבר את אימי המלחמה הנוראה, מסתתרת לה פרשיה מופלאה של קידוש ה' ומסירות נפש, שבסופה, רווח והצלה עמד ליהודים.

“בזמן המלחמה” סיפר, “הייתי בהונגריה. עוד בטרם כניסתם של הנאצים ימ”ש, כינס ראש העיר בודפשט, שהיה אנטישמי מובהק, כשלוש מאות יהודים למחנה סגור, כדי לקדם את פני הקלגסים כיאה וכיאות.

גם אני נקלעתי לאותו מחנה ונכלאתי בו עם אחי היהודים. כמובן שהאוכל היה טרף, ואני וחברי התנורנו ממאכלות אסורות. עברה לה תקופה, ואנו, שהקפדנו לאכול מאכלים כשרים בלבד, הרגשנו שהמחסור באבות המזון משפיע לרעה על בריאותנו, והחל בינינו ויכוח. היו שרצו לבקש ממפקד המחנה שיקים מטבח כשר. כנגדם, היו שטענו, כי לשמע בקשה מעין זו, עלול המפקד להתפרץ כעס ולהעניש את קבוצתנו.

לבסוף, ניגשה נציגות מטעמנו, ואני בתוכם, וברגליים רועדות

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

"אני רוצה לדבר עם הסופר-ויז'ר". זהו האחראי, ראש המאבטחים. השוטר הצביע על איזה חייל ענק ואמר, "הנה הוא"...

ממש ברגעים אלו קיבלתי סימון משמייים כי הקב"ה רוצה בתפילתי. הוא פתח לי את המעבר!

המאבטחים. השוטר הצביע על איזה חייל ענק ואמר, "הנה הוא".
ניגשתי אליו ושאלתי, "כמה זמן הרחוב יהיה סגור?"
והוא ענה, "עד שהנשיא יעבור".
"אני רוצה לעבור את הכביש", אמרתי לו.
"אין מעבר."
"אבל אני חייב!"
"מה פירוש 'חייב'? יש הרבה אנשים שרוצים לעבור, ואתה לא
שונה מהם".

"אבל אני חייב לעבור, כי שם ממול", הצבעתי לכיוון בית
הכנסת, "יש בית כנסת, ואני חייב ללכת לתפילה שמתקיימת
בשעה שתיים".

הגוי החליף ברגע את הבעתו ואמר לי, "בסדר. אתה יכול
לעבור, אבל רק לתפילה! ולא לשום דבר אחר!"
הנהנתי בראשי. הוא הורה בקשר לכל האחראים שיעמדו
בדרכי, לפתוח לי את המעבר, ואני עברתי את הכביש. היו עוד
אנשים שרצו לעבור, אבל הסופר-ויז'ר לא הסכים להם בשום
אופן. רק אני קיבלתי אישור, ורק לדרך הלך, ורק לתפילה!

מה יהיה אחרי מנחה? לא ידעתי. אמנם לא רציתי להישאר
תקוע, אבל קודם כל רציתי להתפלל. במניין. ההתרגשות סביב
המעבר של הנשיא והתכונה הרבה סביבו, עוררו אותי להתפלל
בכוונה לפני מלך המלכים. אני מקבל רשות להתפלל אליו,
ולא רק זה, אלא שממש ברגעים אלו קיבלתי סימון משמייים כי
הקב"ה רוצה בתפילתי, והוא פתח לי את המעבר כדי להגיע
למניין.

אחרי מנחה כבר נפתחו כל המחסומים, לאחר שהנשיא כבר
עבר. מישהו אמר לי: "הפסדת! לא ראית איך שהנשיא עובר",
אבל אני ידעתי שלא הפסדתי כלום. ההיפך הגמור: הרווחתי
עולמות. הרי התפללתי.

(גליון השגחה פרטית)

יהודי ממנהטן סיפר לי עובדה מדהימה: לפעמים - כך הוא
הסביר - נראה לך שאתה לא יכול, ואין לך שום סיכוי להשיג את
מה שאתה רוצה, אבל אם הקב"ה עוזר, אז אפילו גוי קשוח משנה
את ההתנהלות לכבודך.

וכך הוא מספר: אני עובד בשעות היום. בשעה שתיים בצהריים
מתקיים מניין לתפילת מנחה בבית כנסת שממוקם מול החנות,
בצד השני של הרחוב. זהו רחוב ראשי, רחוב רחב מאוד, במושגים
שלא מוכרים בארץ הקודש.

יום אחד, סמוך לשעה שתיים בצהריים אני רוצה לעבור את
הכביש כדי להתפלל במניין, והנה אני רואה שכל הכביש חסום
למעבר. מאבטחים במדים מסתובבים שם בארשת חשיבות,
גדרות מוצבים לאורך הכביש, וגם כלי רכב נעלמו מהאזור, בו
מצויים רכבי משטרה בלבד.

אני מתחיל לנסות לעבור את הכביש, ומיד עוצר אותי אחד
המאבטחים: "אין מעבר!"
"למה?"

"הנשיא עומד לעבור כאן!"
נו כן, אם הנשיא צריך לעבור בכביש הזה, זו אכן סיבה
למסיבה, אבל לי יש סיבה עוד יותר חשובה. אני צריך להתפלל
במניין! השעה שתיים מתקרבת, ואני חייב לעבור את הכביש!
חייב!

יכולתי לומר: זהו, זה המצב, אין מה לעשות. הנשיא צריך
לעבור, ואני אתפלל לי ביחידות, כי אין לי כל דרך להגיע לבית
הכנסת.

אולם חשבת: הנשיא הוא אמנם הגוי הכי חשוב בארצות
הברית, הוא בהחלט בעל השפעה, אבל הקב"ה הוא מלך מלכי
המלכים, וההשפעה שלו היא הרבה מעבר לכל דמיון. אני הולך
להתפלל אליו, ולכן הוא בוודאי יעזור לי להגיע לבית הכנסת.
אמרתי, "אני רוצה לדבר עם הסופר-ויז'ר". זהו האחראי, ראש

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

מרגישים אבודים מול הבלגן? התחילו בפנינו!

גם אתם מתקשים לפרד מחפצים ישנים? טיפים לפינוי וליצירת בית מסודר, מאורר ומשוחזר..

גדולה או שקית תרומה עם כיתוב ברור "למסירה". צרו קשר עם הגמ"ח הקרוב או עם עמותה מתאימה, ותאמו הגעה או איסוף. השתדלו לעשות זאת בהקדם, כיוון שרוב העמותות כבר לא מקבלות בגדים החל מראש חודש ניסן. יש בגדים שאתם עדיין מתלבטים לגביהם? עצה טובה היא להכניס לקופסה אטומה, ולרשום את התאריך של היום. הכניסו תזכורת לטלפון לעוד 6 חודשים. אם בעוד חצי שנה תפתחו את הקופסה ותגלו שהבגדים בתוכה לא חסרו לכם אפילו לרגע - זה אומר שהגיע זמנם ללכת...

4. מי מנהל את מי?

לפעמים אנחנו שומרים חפצים שבאמת כבר אין לנו צורך בהם. החליטו מה אתם רוצים ומה לא. חשבו בצורה כזו: האם אתן לחפצים לנהל אותי, או שאני אנהל אותם? הרבה פעמים אנחנו לא "נפטרים" מחפצים בגלל שהם עלו הרבה כסף, אבל אם נחשוב על זה לעומק - הם שוכבים במגירה! חפצים חסרי שימוש במגירה לא עושים אתכם עשירים יותר, אלא רק מתוסכלים יותר, בגלל שרכשתם משהו שאתם לא משתמשים בו. הפתרון? הוציאו את גורם התסכול מהבית. לא מסוגלים למסור? מכרו ביד שנייה. גם למכור בחצי מחיר עדיף על השארת חפץ יקר במגירה ללא שימוש.

5. איך מקבלים קצת אוויר?

בית משוחזר מחפצים מיותרים - מרגיש מאורר יותר. זה יכול להיות שולחן קפה שסתם יושב באמצע הסלון הקטן שלכן ותופס מקום מיותר, ויכול להיות ארונית בחדר הילדים שהפכה לארונית בלגן ובאמת אין בה צורך עוד. עברו בין הרהיטים ושאלו את עצמכם: "האם הם משמשים אתכם, או את הזיכרונות שלכם?". נכון, לפעמים נעים להיזכר איך הארונית הכילה צעצועי ילדים, וכמה יפה היתה כשהכל היה מסודר. בפועל, כיום היא מלאה בלגן. אם זה המצב, שחררו את השידה וזכרו - כשמשחררים את המיותר, מקבלים אוויר לנשימה, ומפנים מקום לקבל את מה שבאמת נכון וטוב לנו. נסו, מקסימום תרוויחו!
(אגרוסקוט. הידברות)

ניקיון פסח מהווה אצל רבים מאיתנו הזדמנות חגיגית לפינוי חפצים מיותרים מהבית. נדמה שגם חפצים שבהם נאחזנו כל השנה בטענת "אולי נצטרך להשתמש בהם", מקבלים רשות לעזוב את הבית לקראת פסח, ויפה שעה אחת קודם... השאלה היא, איך עושים את זה נכון? איך יודעים שהגיע זמנו של חפץ או פריט לצאת מהבית? הנה לכם מדריך מפורט שיעזור לכם להתחיל:

1. קחו שקית

הצעד הראשון הוא פינוי אשפה. נסו את הדבר הבא: עברו בין החדרים עם שקית אשפה אטומה, היכנסו גם לחדר האמבטיה. מה זורקים? את כל בקבוקי השמפו הריקים, תחליבי לחות, קרמים ומוצרי איפור שתאריך התפוגה שלהם עבר מזמן, תרופות פגות תוקף ובעצם כל דבר שהוא לא בר שימוש, כולל, שימו לב, מגבות ישנות. הפכו אותן לסמרטוטים, כאלו שאפשר לזרוק לפח אחרי כמה ניגובים עם אקונומיקה...

2. לא בפעם אחת

לא חייבים לפנות את כל הבית בפעם אחת, וזה גם לא הגיוני. התחילו בחדר אחד ואפילו בארון אחד. התמקדות בפינה אחת בכל פעם תיתן לכם תחושה של מסוגלות. התחושה הנהדרת של סימון "וי", אפילו על משימה קטנה, תיתן לכם כוח להמשיך ולפנות בשאר הבית. אם בחרתם, למשל, ארון משחקים בחדר הילדים, התמקדו בו. הוציאו קופסה אחר קופסה, וחשבו מה משמש את הילדים שלכם ומה לא. תמיד אפשר לתרום, למכור או להעביר הלאה לקרובי משפחה עם ילדים קטנים יותר. שימו לב: צעצועים שבורים מקומם בפח. גם אם הם כמעט מושלמים - צעצוע שבור וסדוק עלול לפצוע. צעצועים שמורים ואיכותיים, לעומת זאת, יתקבלו באהבה אצל אחרים.

3. איך עושים את זה?

נניח שאתם מחליטים על פינוי ארון הבגדים. הוציאו את הבגדים ופרשו על המטה. בגדים שלא נלבשו למעלה משנה, כנראה גם לא ילבשו לעולם. אם הם במצב טוב, הניחו בקופסה

פעם אחת ביקש היהודי מהרבי, שייתן לו ברכה לשלום בית אחת ולתמיד, שלא יצטרך להטריח את הרבי מדי פעם בפעם...

סגולה בדוקה ומנוסה לשלום בית..

האישה לשכנה אחת לבקש שהיא רוצה להיכנס ולנקות את הלאקשן-ברעט שלהם, כי יש להם איזו סגולה מהרבי לכך. המה ראו כן תמהו, ונתנו לה לעמוד במטבח ולשפשף את הלאקשן ברעט בשמחה...

תוך־כדי שהיא עומדת בבית השכנה, היא שומעת איך שהבעל צועק על אשתו: "מה לך שעוד לא הכנת את המאכלים היום", ועוד צעקות משונות כאלו. לאחר שיגעה לנקות את האחד הלכה לשכנה שניה וגם ביקשה כנ"ל, ושם בעמדה במטבח שמעה צעקות גדולות יותר מהשכנה הקודמת, איך שהבעל צווח על אשתו: "מדוע עדיין לא כיבסת את הבגדים שלי" וכו' וכו'; וכן היה בשכנה השלישית צעקות קשות וגערות בוז וכו'.

השכנה חזרה לביתה לאחר שפשוף שלושה לאקשן-ברעטן בשמחה, והתחילה להבין שאינה צריכה שום סגולה לשלום בית, כי בהשוואה לצעקות ששמעה בשלושת הבתים של השכנים, הבינה שהצדיק'ל שלה יותר טוב מכולם. וחזר השלום בית לשכון כבוד בביתם עד היום אחרון.

(ליקוטי שמואל)

מעשה נאה מסופר על בתו הרבנית שרה מרים ע"ה (אשת הרה"ק מראצפערט זי"ע) שנסעה לבאבוב לבית בתה אשת ה'קדושת ציון' מבאבוב זי"ע, וסיפרה הרבנית שרה מרים לנכדה הרה"ק רבי שלמה מבאבוב זי"ע, שפעמים רבות היו באים לבית אביה רבי מרדכי דב זוג מאוקראינה, שלא היה ביניהם שלום בית, והרבי היה מחזיר את השלום ביניהם, ולאחר זמן היו חוזרים שוב לבקש עצה לשלום בית. עד שפעם אחת ביקש היהודי מהרבי שייתן לו ברכה על שלום בית אחת ולתמיד, שלא יצטרך להטריח את הרבי מדי פעם בפעם...

אמר לו רבי מרדכי דב: "אתן לכם סגולה, ביום שישי הבא תלך האישה לג' שכנות שלה ותבקש מהן שרוצה לשפשף ולנקות את הלאקשן - ברעט שלה (עץ מיוחד שעליו הכינו את האטריות לכבוד שבת, והיו כמה עיסות דבוקות על העץ והיה קשה לנקותן) ואם היא תנקה את הלאקשן-ברעט של שלוש שכנות זה מסוגל שיהיה להם שלום בית"...

הזוג האוקראיני קיבל את הסגולה בתום לבב, וחשבו שמסתמא יש בזה סודות גבוהים מאוד. ויהי ביום השישי ותלך

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

בבא מציעא דף מא

אלו מעלות חיפש הסטייפלער בבחור עבור שידוך לנכדתו?

זאב וטרף ארי ודרס

טובים וניחומים, ויעודד אותו בדברים מתוקים ומבוססים. ואף פעם לא קרה שהסטנדר חלה והיה צריך לטפל בו. והנה פתאום הוא צריך להתחיל לגור עם בן אדם שני, שהיא האשה, שכל הנ"ל יכול לקרות שם, ולזה מוכרח שיהיה בעל מדות טובות, כי השקידה המופלגה לא הרגילה אותו לכל הנ"ל.

והוסיף הרב הנ"ל לשאול את הסטייפלר: ומה זה שהתורה מעדנת את הלומד? והשיב הסטייפלר: בודאי, יש כאלו שאילו לא למדו תורה, היו בגדר חיות טורפות, רוצחים, ועל ידי הלימוד בשקידה - ניצלו מכל זה, אבל עדיין אינו מוכרח שהוא בעל מידות טובות, אלא מי שעובד על זה, בלימוד המוסר הרבה, ובבדיקת מצבו הרוחני תמיד, ובשבירת מדותיו ותאוותיו ורצונותיו, ואז נהיה לבעל מידות טובות...

(גליון אגישמקע וורט - פניני רבינו הקהילות יעקב)

כשהגאון רבי יעקב ישראל קניבסקי - הסטייפלר זצ"ל, התעניין בשידוך עבור נכדתו, שאל אותו רב גדול אחד: איזה מעלות צריך להיות לבחור המבוקש? השיב לו הסטייפלר: איננו צריכים הרבה מעלות וענינים, רק שלשה דברים בלבד: התמדה, שכל הישר, ומידות טובות...

ואז שאלו הרב: אם הוא מתמיד ושקדן גדול בתורה, הלא כבר ממילא יש לו מידות טובות? השיב הסטייפלר: אסביר לך מה זה מתמיד? הוא כבר יושב בישיבה שש שנים בהתמדה רבה ליד הסטנדר והגמרא ולומד בשקידה. והנה עם הסטנדר והגמרא יש לו "שלום בית" מופלג... הם לא דורשים ממנו כלום... עוד אף פעם לא קרה שהסטנדר יבקש ממנו עזרה באיזה ענין, לא לשפוך את הזבל ולא לקנות במכולת, ולא לגשת לסדר איזה ענינים. אף פעם לא קרה שהסטנדר הראה לו פנים זועפות. אף פעם לא קרה שלסטנדר לא היה מצב רוח, וציפה ממנו שידבר על לבו דברים

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

מדוע אין מברכים ברכת הריח על 'מטהר אויר'?

כלומר, כדי להפיץ בהם ריח טוב ולא כדי להעביר ריח רע - נחלקו פוסקי זמננו אם הולכים אחר כוונת היצרן, שהיא להעברת ריח רע, או אחר כוונת הקונה, שהיא לשם הנאת הריח. ובנוסף, נחלקו פוסקי זמננו אם מברכים על בושם העשוי מחומרים סינטטיים ולא טבעיים.

[שו"ע ריז, ב, משנ"ב י, ושעה"צ טז; בו"מ דרשו, 7, ורטז, 26]

כפי שלמדנו, אין מברכים ברכת הריח אלא על ריח המיועד להרחחה, דהיינו להנאת הריח, אבל ריח טוב שנועד רק להעברת ריח רע, וכגון 'מטהר אויר' שבבית הכסא - אף אם ריחו נעים במיוחד, ונוטלו בידו כדי להנות מריחו, אין לברך עליו. ואם רכש מטהר אויר על מנת להשתמש בו בחדרי מגורים,

מדוע אין מברכים ברכת הריח על 'שמפו'?

ואף אם התכשירים נועדו גם להנאת הריח, שאז מעיקר הדין יתכן שהיה צריך לברך עליהם, למעשה אין לברך עליהם, משום שאין מברכים את ברכת הריח אלא כשנותרת ממשות מהריח, ובדרך כלל לא נותרת ממשות מתכשירים אלו על הגוף; וכן תלוי הדבר במחלוקת הנ"ל לענין בושם סינטי.

[שו"ע ריז, ב-ג, משנ"ב יא, ושעה"צ יט; בו"מ דרשו, 6]

כאמור, אין מברכים על ריח אלא כשהוא מיועד להנאת הריח, ולא כשהוא מיועד להעברת ריח רע. ולפיכך, אין לברך על בשמים המיועדים להעברת ריח רע מהגוף; ואף אם מדובר בבשמים יוקרתיים. וכן אין לברך על 'סבון', 'שמפו' ותכשירי רחצה אחרים, אף אם הם ריחניים במיוחד, משום שהם מיועדים לנקיון, או לטיפוח הגוף והשיער, ולא להנאת הריח.

כיצד ינהג מי שגילה במוצאי שבת כלי הבשמים ריק?

שנקלט בכלי, ללא ברכה. ומאידך, גם כשנהנה הנאה ישירה מגוף הבושם, אין לברך עליו אלא אם הוא מיועד [גם] להנאה זו, אך אם הוא מיועד רק להנאה עקיפה, אין לברך עליו; ולפיכך, אין לברך בעת הרחת חומר המיועד לבישום בגדים בלבד.

[שו"ע ריז, ג, משנ"ב יב ריד, שעה"צ כד, וביה"ל ד"ה אלא; בו"מ דרשו, 11]

אין מברכים ברכת הריח אלא על הנאה ישירה מגוף הבושם. ולכן, אין לברך בעת הרחת בגדים מבושמים שלא נותרה בהם ממשות מגוף הבושם; וכן אין לברך על ריח שנקלט באויר חדר שפתחו בו מיכלי איחסון של בשמים, או על ריח שנקלט בכלי שהיו מונחים בו בשמים. ומי שגילה במוצאי שבת שכלי הבשמים ריק לחלוטין, ואין ברשותו בשמים אחרים - יריח את הריח

* חדר שהניחו בו בשמים במטרה שיריחו את ריחם ויהנו ממנו - צריך כל הנכנס לחדר לברך עליהם. ואם הבשמים לא הונחו בחדר לצורך הרחה, אלא למטרה אחרת, וכגון שמונחים במחסן עד להעברתם לחנות, וכיוצא בזה - אין לברך עליהם. והנכנס לחנות לממכר בשמים, מברך את ברכת הריח; והגם שהבשמים מונחים שם למטרת מסחר, הרי הם מונחים שם גם כדי שיריחו אותם.
* 'בית מרקחת' או 'חנות טבע' שנמכרות בהם תרופות המיוצרות מצמחים שריחם הטוב נודף - אין לברך על ריח זה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מהו השינוי בברכת המזון לאוכל במקום ציבורי?

ואם אוכל שם משל יהודי אחר - יכול לומר בהמשך: "הרחמן הוא יברך את בעל הבית הזה", כיון שהכוונה היא לבעל הסעודה, ולא לבעל המקום. וכמו כן, הסועד במסעדה שבבעלות יהודי, למרות שמשלם על סעודתו, יברך את בעל הבית בברכת 'הרחמן'.
[משנ"ב קצג, כז; בו"מ דרשו, 26-27]

בברכת המזון אומרים: "הרחמן הוא ישלח [לנו] ברכה מרובה בבית הזה...". והאוכל במקום ציבורי ללא בעלות, כגון פארק ציבורי, או בבית מלון וכל מקום אחר שבבעלות גוי, יאמר: "הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרובה בהליכתנו ובישיבתנו עד עולם".

קו השיעורים של 'דרשו'

***4992**

077-2222666

"הנה ימים באים...
כי אם לשמע
את דברי ה'..."

הדף היומי תלמוד בבלי

<p>הרב מאיר שפירא שליט"א עברית - שיעור מיוחד תלמוד כ"א</p>	<p>הרב אפרים סגל שליט"א עברית - אידיש תלמוד כ"א</p>
<p>הרב אברהם פוקס שליט"א דבורה מתוזהק על הדף היומי תלמוד כ"א</p>	<p>הרב אליהו אורנשטיין שליט"א עברית - שיעור תקציר תלמוד כ"א</p>

הדף היומי בהלכה

<p>הרב מרדכי שלמה פרוינד שליט"א אידיש תלמוד כ"א</p>	<p>הרב אריה זילברשטיין שליט"א עברית - שיעור תקציר-מיוחד תלמוד כ"א</p>
<p>הרב עדיאל אלון שליט"א שאלות אהנואליות בדרך הימית בהלכה תלמוד כ"א</p>	<p>הרב אפרים סגל שליט"א עברית-אידיש תלמוד כ"א</p>

הדף היומי תלמוד ירושלמי

<p>הרב שמואל בקר שליט"א עברית תלמוד כ"א</p>	<p>הרב אליהו אורנשטיין שליט"א עברית תלמוד כ"א</p>
---	---

עמוד היומי תלמוד בבלי

<p>הרב מנחם דריימן שליט"א עברית תלמוד כ"א</p>	<p>הרב אריה זילברשטיין שליט"א תלמוד כ"א</p>
<p>הרב עמרם בינעט שליט"א אידיש תלמוד כ"א</p>	<p>הרב דוד הולשטטר שליט"א אנגלית תלמוד כ"א</p>
<p>הרב ירמיהו לעסין שליט"א אנגלית תלמוד כ"א</p>	<p>הרב מאיר ערערא שליט"א עזר פנים תלמוד כ"א</p>
<p>הרב שלמה טרוט שליט"א ספרדית תלמוד כ"א</p>	<p>הרב דוד בוק שליט"א עברית עם "דואר תוספות" שיעור עם חז"ר שמואל כ"א שיעור מיוחד שמואל כ"א</p>
<p>הרב עובדיה טלנר שליט"א ספרדית תלמוד כ"א</p>	<p>הרב אליהו שור שליט"א נשאים חידושים בעמוד היומי תלמוד כ"א</p>

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה